

μυριόσχους, ητις ούδέποτε ἐλήσμονησε, πρέπει νὰ τὸ δμοιλογήσωμεν, ὅτι δφείλεις εἰς τὴν φιλοξενίαν τῶν Μασσαλιωτῶν.

[Petit Marseillais.]

**

ΑΔΑΜΑΝΤΩΡΥΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣ. ΑΦΡΙΚΗΣ

Ἐπ' ἐσχάτων ἔξεδρθι βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Τέσσαρον ἔτη ἐν Ἀφρικῇ» (Vier Jahre in Afrika 1871-75), ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς διηγεῖται τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰ συμβάντα του ἐν τοῖς περιφήμοις ἀδάμαντωρυχείοις τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου ἐρανιζόμεθα ἀποσπάσματά των περίεργα.

Σκοπὸς τῆς ὁδοιπορίας του ἦτο ἡ πολίχην Πνηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Βαᾶλ, ἔνθα πέρυσι μόλις εὑρέθησαν κατὰ πρῶτον ἀδάμαντες. Μετέβαινον δὲ ἐκ τῆς πόλεως Κάπ ποιά λεωφορείου, ἐν ᾧ ἐκάθηντο συμπεπιεσμένοι δύοδεκα ἀνθρώποι ἐπὶ δώδεκα ὀλας ἥμερας.

Μετ' οὐ πολὺ ἔνδεκα λεύγας ἐκεῖθεν πρὸς τὸ μεσημβρινοδυτικὸν ἀνεκάλυψκυν νέους τόπους ἀδάμαντορόφους, πρὸς οὓς διευθύνθησαν οἱ τοὺς ἀδάμαντας ἀναζητοῦντες. Μεταξὺ δὲ τῶν τότε συνοικισθεισῶν πόλεων μνείας ἀξία εἶνε ἡ Κιμβερλένη, ἡς οἱ κάτοικοι ἐν διαστήματι πέντε ἑβδομάδων συνεποσθησαν ἀπὸ ἐκατὸν εἰς πεντακισχιλίους. Ἐνταῦθα ἡρευνήθησαν περὶ τὰ 700 φρέατα (claims), ἔχοντα ἔκαστον ἕκτασιν 30 ποδῶν τετραγωνικῶν καὶ τιμώμενα κατὰ τὸν πλοῦτον δὲ περιεῖχον 2,000 μέχρι 50,000 μάρκαν, ἔκαστου μάρκου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς φράγκον 1 καὶ 0,25. Οἱ λάκκοι δὲ οὗτοι πολλάκις εἶχον 200 ποδῶν βάθος, διότι καὶ εἰς τοιοῦτον βάθος ἀνευρίσκονται πολύτιμοι λίθοι. Ἡτο δὲ ἡ ἐργασία τὰ μάλιστα κοπιώδης.

«Εἰς τοὺς βαθεῖς καὶ ἀσκιάστους ἐκείνους λάκκους, λέγει ὁ συγγραφεὺς Ἐρέστος Βέμπερ, ὃ ἡλιος καίει φοβερά· οὐδὲ ἵγνος αὔρας δροσερᾶς· νομίζεις ὅτι εἴσαι ἐν καιομένῃ καμίνῳ. Ἐνῷ δὲ ὁ ἐργάτης μεταχειρίζεται τὴν σκαπάνην ἢ τὸ πτυχάριον ὃ ἱδρὼς καταρρέει ποταμῷδὸν καθ' ὅλον του τὸ σῶμα. Πλὴν δὲ τοῦ κόπου τούτου προσθέσατε ὅτι ὁ ἐργάτης διαμένει ἐντὸς σκηνῶν στεγῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσβαλλομένων, ἐστερημένος πάστης οἰκιακῆς περιποιήσεως καὶ κάκιστα τρεφόμενος. Ἀλλ' ἡ ἐλπὶς τοῦ κέρδους ἐνδυναμόνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ εὑρήματα τοῦ γείτονος τρέφουσι καὶ ἐνισχύουσι τὰς ἐπίδηξις καὶ τὰ δνειρά σας.»

Διάφορος δὲ εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν λάκκων. Καὶ τινες μὲν ἡσαν τόπον παραγωγοὶ, ὡστε οἱ κτήτορες αὐτῶν ἐπλούτηταν μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, τινὲς δὲ τόσον ὀλίγους ἀδάμαντας παρῆγον, ὡστε οἱ κτήτορες αὐτῶν μόλις ἐκέρδαινον τὸν ἐπιούσιον.

Ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1875 ἐδελτιώθη ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν Κιμβερλέῃ. Ἐν

ῷ πρότερον κατάκουσιν ἐν ἀμαξίοις, ἔπειτα ἔστησαν σκηνὰς καὶ βιθυνῆδον φροδόμησαν καὶ οἰκίαν ἔυλιγην μετὰ κηπαρίου. Μετ' ὀλίγον προστέθησαν καὶ ἄλλαι οἰκίαι κομισθεῖσαι ἔτοιμαι ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Νορβηγίας, ὃν αἱ σανίδες ἡσαν ἡριθμημέναι, ὡστε εὐκόλως συνηρματίζοντο. Ἐπιμῶντο δὲ 50 μέχρι 500 λιρῶν στερλινῶν ἐκάστη κατὰ τὰς διαστάσεις αὐτῶν. Ἐκομίσθησαν δὲ καὶ σιδηροποίησις ἀποκαλυπτόμεναι διὰ σανίδων. Τοσοῦτον δ' εὐωδοῦντο αἱ ἐργασίαι, ὡστε οἱ ἐργάται διὰ κοινοῦ ἐράνου συνέστησαν ἀναγνωστήριον περιέχον τὰ ἀριστα τῶν ἀγγλικῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, ἐνῷ ἐτελοῦντο ἐνίστε χροοὶ καὶ ἐσπεριναὶ συναναστροφαῖ.

«Ἄλλ' ἡ χαρίσσα σαῦνη εἰκὼν εἶχε καὶ τὰς σκιάς της. Ἡτο δύσκολον ἴνα μὴ εἰπωμεν ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ τις μόνος ἐν τῷ λάκκῳ· ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ βοηθόν. «Οθεν οἱ Κάρφοι οὓς παρελάμβανον ὡς βοηθοὺς ἔσπευδον νὰ φύγωσι τυχούστης ἐκκαιρίας· ἐκ δὲ τῆς αἰφνιδίας φυγῆς των ἐνόρου παρευθύνοις οἱ ἐργάται διὰ οἱ φυγόντες εὗρον χονδρόν τινα ἀδάμαντα. Ἐπειτα δὲ αἱ κλοπαὶ τρόπον τινὰ ἐνεθαρρύνοντο ὑπὸ τῶν κτητόρων, οἵτινες εἶχον ἐπίτηδες πράκτορας ἴνα ἀγοράζωσι τοὺς κλοπιμάκιους ἀδάμαντας. Εἰς τοὺς πράκτορας τούτους οἱ κύριοι των ἔδιδον λάκκους οὐδέποτε μὲν ἔχοντας ἀξίαν, ἀλλὰ μόνον δίδοντας εἰς αὐτοὺς τὸ δικαιώματα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐμπόριον τῶν ἀδαμάντων. Τὴν δὲ ἐσπέραν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ἔφερον τοὺς κλοπιμάκιους ἀδάμαντας εἰς τοὺς κυρίους των καὶ πάραυτα τοὺς ἐπώλουν. Εἰσεπράττοντο δὲ καθ' ἔδομαδα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν κλοπιμάκιων τούτων ἀδαμάντων δεκακισχίλιαι λίραι στερλίναι (250,000 φράγκων). Ἄλλ' ἡ πληθὺς αὐτῆς τῶν ἀδαμάντων ἐξ ἀνάγκης ἔγεινεν αἰτία νὰ ὑποτιμηθῶσιν αἱ τιμαὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τοσοῦτον, ὡστε οἱ τοὺς ἀδάμαντας ἀναζητοῦντες καταλιπόντες τοὺς λάκκους των ἐπορεύθησαν εἰς ἀνεύρετιν χρυσωρυχίων, τούτου δὲ ἐνεκά καὶ αἱ οἰκίαι καὶ τὰ δημιουργίατα των κτηλ. ἀπώλεσαν τὴν ἀξίαν των διότι οὐδεὶς θήθεις νὰ τάγοράσῃ.»

Κατὰ τὸς εὐτυχεῖς χρόνους ἔκαστον ἀτμόπλουν ἀποπλέοντας ἀπὸ Ἀγγλίαν ἐκδύκεις 15—20 λιτρας ἀδαμάντων, ἐκάστου ἡμιχιλιογράμμου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 3,300 καράτια! Τότε δὲ πάντες διοιοῦσι λάκκους παρῆγον κατὰ μῆνα 320,000 λιρ. στερλ., δὲστι 14,000 περίπου τὴν ἡμέραν (290,000 φρ.). Ἀλλὰ τῷ 1874 ἀδάμαντας ζωηρὸς τὸ χρῆμα καὶ διαυγής, καὶ τοι ὀλίγον ὑποκίτρινος, ἔκπλου 80 καράτια, ἐπωλεῖτο μόλις 240 λιρ. στερλ. (6,000 φρ.), ἐνῷ πρὸ τεττάρων ἐτῶν εὐκολώτατα εὑρίσκεν ἀγοραστὰς πρὸς 3,000 λιρας (75,000 φρ.).

**

Αἱ πλεισται τῶν ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων ὀφείλονται εἰς ὅλως τυχαῖα περιστατικά.

Ἐκ τυχαίων περιστατικῶν δρμήθησαν δὲ μὲν Γαλλιαῖος ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸν ἴσογρονισμὸν τοῦ ἐκκρεμοῦς, δὲ δὲ Γαλλάνης τὴν φυσικὴν ἐκείνην δόναιμιν, ἡτὶς βραδύτερον γαλλιαῖος ἐκλήθη. Κατὰ τύχην ὀσαύτως, ἐνῷ κατέγραψεν ἐπὶ λίθινης πλακές, ἐλλείψει χάρτου, ἀπαρέδιδε πρὸς πλύσιν ἐνδύματα, δὲ ἐκ Μονάχου Σενεφέλδερ, ἐπενόσης, ἐν ἔτει 1808, τὴν λιθογραφίαν. Ἐπίστις εἰς δλως τυχαῖον περιστατικὸν δρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Λιππερσέχεν ἐφεύρεσις τῶν προσεγγίζουσῶν διοπτρῶν (lunettes d'approche), καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς μηλέας πτῶσιν τοῦ μήλου τὸ σύστημα τοῦ Νεύτωνος.

Μικραὶ μηχαναὶ

EN TH_I ΠΑΡΙΣΙΝΗ_I ΕΚΘΕΣΕΙ

Ἐκπλήσσεται τις εἰσερχόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς παρισιανῆς ἐκθέσεως ἔνθα λειτουργοῦσιν αἱ διάφοροι μικραὶ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ αἱ ἐπαρκοῦσται εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ μικρὰ ταῦτα μηχανήματα προκαλοῦσι περιεργύτερον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἢ οἱ μεγάλοι ἀτμοκίνητοι ὅγκοι οἱ μεγαλοπρεπῶς ἀναπούμενοι δλίγον ἀπωτέρω.

Βλέπει τις ἐκεὶ μηχανὰς ῥαψίματος, σιδηρώματος, μηχανὰς αἴτινες ῥάπτουσι τὰ ὑποδήματα, κατασκευάζουσι πίλους, διαχωρίζουσι τὰς τούχας, κατασκευάζουσι ἀλύσεις, χειρόκτια, ὑποδήματα, κόπτουσι βελόνας, καρφίτσας κτλ.

Ἡ περιεργοτέρα μηχανὴ εἶναι ἡ κατασκευάζουσα τοὺς δρειχαλκίνους κρεμαστῆρας ἀφ' ὧν ἀναρτῶνται εἰς τοὺς τοίχους αἱ λυχνίαι. Θέτουσι τεμάχιον δρειχαλκοῦ εἰς τὴν μηχανὴν ἡτὶς τὸ λαμβάνει καὶ στρέφουσα αὐτὸν κατὰ τὰς δύο ἄκρας τὰς συμπλέκει καὶ παρουσιάζει ἀκολούθως ἔτοιμον τὴν ἐργασίαν. Τὸ κοινὸν χειροκροτεῖ.

Περίεργος ἐπίστις μηχανὴ εἶναι καὶ ἡ τῶν καρφοθελονῶν· θέτουσιν εἰς τὴν μηχανὴν σύρμα τι, καὶ ὡς διὰ μαγείας ἀκολούθως ἐξέρχονται ἐκατὸν καὶ πλειότεραι καρφίτσαι. Ἡ μηχανὴ αὕτη κόπτει τὸ σύρμα, τὸ ἀκονίζει εἰς τὰ ἄκρα, σχηματίζει τὴν κεφαλὴν δι' ἐνὸς κτυπήματος, καὶ περνᾷ τὰς βελόνας εἰς τὸν χάρτην.

Παρέκειται καταταί μηχανὴ δι' ἣς μεταγγίζεται ἀπὸ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον δοῖνος· ἐτέρᾳ μηχανῇ βουλώνει τὰς μετοτίλιας, καὶ ἔχει κατέπιν τὰς ἔθεουλώνει· ἐτέρᾳ μηχανὴν δλίγον ἀπωτέρῳ προετοιμάζει καὶ κατασκευάζει τὰ πώματα.

Οὐαὶ δόμως διασκεδάζει τοὺς θεατὰς εἶναι ἡ πριόνη δι' ἣς κατασκευάζονται διάφορα καλλιτεχνήματα. Τίθεται πρὸ τοῦ πρίονος τεμάχιον ἔγλου χονδροῦ ὡς ὁδὸν ὅρνιθος. Οἱ πρίωνες εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, διατρέχει πλειστάκις τὸ σῶμα τοῦ ἔγλου καὶ κατὰ διαφόρους διευθύ-

νεις, μεθ' ὃ παρουσιάζονται ὅ ἢ 6 τεμάχια ἔχοντα διάφορον σχῆμα· τὸ μὲν εἶναι ἀνάκλιντρον, ἔτερον τράπεζα, καὶ ἄλλο κάθισμα κτλ. Ἀπαντα τὰ ταῦτα τὰ τεμάχια συναρμολογούμενα παρουσιάζουσιν ἐν ἴδιαιτερον σχῆμα, ἐν τραπέζιον λ. χ., ἐν ἀνάκλιντρον κτλ. καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν εἰδος ἐκ τῶν λεγομένων παιγνιδίων τῆς ὑπομονῆς. Πωλεῖται ἀντὶ 1 ½ φράγκου, ἀλλ' ἡ τιμὴ του ἐθεωρεῖτο ὑπερβολική.

Περίεργος ἐπίστις εἶναι καὶ ἡ κατασκευάζουσα τὰς χαρτίνους σακκούλας (τῶν παντοπωλῶν κτλ.) μηχανὴ. Θέτουσι πρὸ τῆς μηχανῆς ταύτης κύλινδρον χάρτου ἄρχεται· ἡ ἐργασία ὁ χάρτης κόπτεται, τίθεται ἡ κόλλα, συγκολλᾶνται τὰ μέσην καὶ μετ' δλίγον ἐξέρχονται ἔτοιμα τὰ σακκίδια.

Κομψότατα βαγόνια ἐκατοστομέτρων τινῶν κινοῦνται διὰ συστήματος μικροσκοπικῶν τινῶν ἀτμομηχανῶν λειτουργούσων μετ' ἀξιοθαυμάστου ἀκριβείας. Ἐρχόμεθα εἰς τὰς πλεκτικὰς μηχανὰς, τὰς ξαντικὰς κτλ. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατατάσσομεν καὶ μικράν τινα μηχανὴν ἀξιανὶδιαιτέρας προσοχῆς. Εἶναι ἡ παγκόσμιος πλέκτρια. Κατασκευάζει κάλτσας, ἐσώθρακα, δαντέλλες κτλ. Εἶναι θησαυρὸς ἀνεκτίμητος διὰ τὰς μητέρας.¹

Ἡ ἐπομένη σημείωσις εὑμενῶς ἐχοργήθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις διευθύνσεως τοῦ Σιδηροδρόμου. Σ. τ. Δ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Θεῖ τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Αθηνῶν καὶ Ηεραπεδίου.

[Ἔπειτα τῶν ἐργασιῶν του τῆς 1 Μαρτίου 1869, ἡγοράσθη δὲ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1873 ὑπὸ τῆς «Τραπέζης τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἐλλάδος» καὶ ἄλλων ἐλλήνων κεφαλαιούχων.]

¹ Αθηνῶν καὶ Φαλήρου

1869.—	665	834	
1870.—	817	875	
1871.—	798	724	
1872.—	841	487	
1873.—	1 003	696	
			Αθηνῶν
1874.—	969	112	Φαλήρου
1875.—	1 081	239 473
1876.—	1 098	418	170
1877.—	985	506 _α	226
			225
			206
			9006
α-εξ ἄν Α' θέσ.	59	420	β-εξ ἄν Α' θέσ.
B'	274	446	B' 114 775
Γ'	654	640	

Αἱ Γυριὶς μεταξὺ τοῦ Δελτα-Ροστούκων, περὶ δύο μετά τινος ὑπερβολῆς κατὰ τὸν παρελθόντα αἰώνα ἔεισθαν δὲ Βολταῖρος δέ τις οὐδεὶς διάρκει μὴ εἰσεύρων ταῦτας ἐκ στήθους, εἰσὶν ἐν τῶν ἀξιολογωτάτων μνημείων τῶν ἡθῶν καὶ τῶν γραμμάτων τῆς ἴσογης, καθ' ἣν ἡκμαζεῖν διαγγεγραφέες. Οἱ Φραγκῖσκος δὲ Β', δοῦς Δελτα-Ροστούκων, περίγρψ τοῦ Μαρσιλίακων, γεννηθεῖς τῷ 1613 καὶ ἀποθανὼν τῷ 1680, ζήτησεν ἐν ἐποχῇ κριτικῶν καθ' ἣν τὰ γαλλικὰ ἡθη συγκεντάτα καὶ δὲ θεοκός βίος ὑφίστατο εἰδός τι ζυμώσεως. Η ἴσχυς τῶν ἀρχόντων σχεδὸν τέλεον κατασυντριβεῖσαν ἐπὶ τοῦ καρδιναλίου Ρισελιέ, μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας Ἀνηνὸς τῆς Αύστριακῆς, ἀνέκυψε μικρὸν καὶ ἐ-

1. Νίκη Ιθία.